

Der findes forsvindende lidt dansk litteratur omkring højtbegavede børn. Det har særligt mange forældre måtte sande i jagten på større forståelse af deres højtbegavede barn. Mette Kongstad Welling har forfattet denne bog som den familierettede udgave af "Højtbegavede børn i skolen".

Denne bog giver en god introduktion til, hvad intelligens er, og hvornår et barn anses for at være højt begavet. Der er gode eksempler på mulige karakter- og adfærdstræk, ligesom at der fremdrages vigtige pointer omkring mistrivsel og tegn herpå. Belysningen af de positive og negative udtryksformer for den høje begavelse er velbeskrevet og giver god indsigt i, at højtbegavede børn ikke altid kan udpeges med lethed.

I bogen anvendes flere forskellige cases, og jeg ved fra mine klienter i min praksis, at det har stor betydning, at man kan læse om andre børn, der minder meget om ens eget. Det giver en forståelse af, at det kan være den høje begavelse, der er på spil og udfolder sig, og at de til tider uforståelige træk ikke er så usædvanlige igen. Der er gode råd til forældrene i forhold til at håndtere, de udfordringer der ofte ses hos højtbegavede børn, f.eks. perfektionisme eller asynkron udvikling. Der er et vigtigt kapitel i bogen omkring familiedynamikker og håndteringen af at have fået at vide, at ens barn er højt begavet. Forfatteren håndterer disse sårbare og til tider tabublagte omheder flot, hvilket vidner om stor indsigt i og erfaring med selv at være dér som familie.

Skoleproblematikker gennemgås i sidste kapitel af bogen, og her kommer forfatteren ind på et vælg af gode emner, så som skole-hjem-samarbejdet, differentiering og klassehop.

Der er fine beskrivelser af at finde et intellektuelt ækvivalent samspil i fællesskaber udenfor skolen, men jeg savner et fokus på fællesskaber i skolen; frikvarterer, gruppearbejde, projektopgaver, til klassefester og lignende.

Bogens indledende afsnit, omkring hvad høj begavelse er, indeholder også afsnit omkring intelligens-testning. Der er desværre fejl i afsnittet. Der står eksempelvis, at WISC-testen i USA må administreres af lærere, hvilket ikke er korrekt. Forlaget som udgiver WISC har A-mærket denne, således at det udelukkende er psykologer der må anvende den. Det samme gør sig gældende i Danmark. Derudover er der fejl i navngivningen af WPPSI og udeladt udgave på denne såvel som på WAIS, og så er nummereringen af den aktuelle WISC-udgave fejlagtig. Endnu en fejl sniger sig ind omkring anvendelse af RIAS-testen til testning af højtbegavede børn. Dette afsnit bør revideres ved næste oplæg.

Samlet set er bogens pointer gode, og til trods for det der lader til at være en diskret testforskrækkelse, er der vigtig information, som familier til højtbegavede børn kan have gavn af at læse. Jeg vil anbefale at man som psykolog i privat praksis eller i PPR overvejer at henvise familier til at anskaffe denne bog, hvis man identificerer et højtbegavet barn. Såfremt barnet går i skole, kan man derudover anbefale skolen at gøre brug af "Højtbegavede børn i skolen" til bl.a. undervisningsdifferentiering.

Af Dea Henriette Franck, cand.psych.aut specialist i arbejds- og organisationspsykologi